

Skärgård. En av Bo Davidssons bilder, som nu visas på Mimers hus.

Fotokonst är också bildkonst

Är fotokonst bildkonst? Visst är det det! Jag gör några enkla reflektioner om det i anslutning till den fotoutställning som Bo Davidsson öppnade i Mimers hus i lördags.

Om bilder skapas på duk eller på fotografisk film eller på ett digitalt minneskort via ett kameraobjektiv är väl knappast någon skillnad än själva tekniken. Även för fotokonsten är det fråga om att upptäcka motiven antingen de är natur, ett mänskligt ansiktsuttryck eller något annat. Att se det uttrycksfulla, det spännande och att sedan komponera detta till en bild. Det kan bli bildkonst. Man

kan ju ta ett enklare argument för att visa att ett fotografi kan vara konst och ibland stor konst: När Anselm Adams bilder, eller någon annan av de legendariska fotografernas, säljs på en konstauktion för någon miljon så måste det väl vara konst?

Liksom för annan konst finns det inga bestämda regler för hur fotokonst ska vara eller vad den ska uttrycka. Man kan gå nära sitt motiv eller man kan låta det vara en överblick, ett sammanhang. Eller man kan förena närhet och överblick till en helhet. Jag vill säga att det är detta Bo Davidsson gör i sitt fotograferande. Viktigt är att bilderna ger upplevelser.

Somliga tror att har man bara en bra kamera och dyra objektiva

så är bilden given. Kanske det, men det är högst osäkert om de kommer att betraktas som fotokonst.

Att göra god fotografi är ofta att söka sitt motivområde, den värld fotografen vill återge och skapa intresse för. Så har Bo Davidsson gjort när han begett sig så långt norrut man kan komma i Skandinavien - till Varangerhalvön. Där ser han ut över landskapet och låter oss se det. Där går han på djupet, går in på så att vi kommer under skinnet på denna märkliga arktiska värld. Där hittar han sina små fiskebyar och rester av gammal kultur men också av den tragik som ett krig innebär. Bos bilder är berättelser, historia och upplevelser.

Nu ska ingen tro att det bara är

att åka dit upp och börja knäppa. Bo har, som de flesta fotografer måste ha, ett tålamod. Han ska hitta de intressanta och upplevelserika motiven. Han ska invänta de stämningar som dygnets olika ljus kan ge eller som väderleken skapar. Och därtill komponera sin bild så att linjer och proportioner skapar harmoni - fastän bilden kan vara dramatisk. Jag menar att allt detta har han gjort.

Bo Davidsson fick i november kulturnämndens kulturstipendium för sin fotokonst. Vid det tillfället ordnade han en bildvisning på storbildsduk. Nu hänger många av de bilderna i Mimers hus. Jag tycker att de göra ett starkare intryck där.

KURT AXELSSON